

неизпълнение“ и пасивното приемане на довода на нидерландските власти, че нидерландският банков сектор вместо това е слаб и че прилагането на нидерландската СГД (Схема за гарантиране на депозитите) е щяло да влоши сектора или факта, че оспореното решение съдържа условия, които представляват друг ясен показател, че започването на официално разследване е било необходимо.

4. Четвърто правно основание, изведено от твърдение за нарушение на правата на жалбоподателя, тъй като:

— липсва доказателство, че оплакването на жалбоподателя срещу мерките за държавна помощ е било предмет на някакво разследване и анализ. Действително то не се споменава в оспореното решение;

— жалбоподателят не е бил информиран по никакъв начин за оспореното решение.

5. Пето правно основание, изведено от твърдение за нарушение на член 17 от Хартата за основните права на Европейския съюз, тъй като:

— приложението на правилата за държавната помощ не може да наруши други права на ЕС, като правото на собственост. В настоящия случай Комисията не би могла да се позове на експроприацията на инвестиции без дори да анализира дали този акт е бил осъществен съгласно закона. Експроприацията е сама по себе си нарушение на правото на собственост и Комисията не би могла да пренебрегне това обстоятелство в оценката си;

— Комисията е трябвало да провери предпоставките и условията на тази експроприация с цел да реши дали тя е била елемент, на който може да се позове при оценката на мерките за помощ.

(¹) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ 1999 L 83, стр. 1)

Жалба, подадена на 19 юни 2013 г. — CSF/Комисия

(Дело T-337/13)

(2013/C 233/22)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: CSF Srl (Grumolo delle Abbadesse, Италия)
(представители: R. Santoro, S. Armellini и R. Bugaro, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Европейската комисия № 2013/173/ЕС, публикувано на 10 април 2013 г., и съобщено на жалбоподателя на 16 април 2013 г.;

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу Решение 2013/173/ЕС на Комисията от 8 април 2013 г. относно мярка, предприета от Дания съгласно член 11 от Директива 2006/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, с която се забраняват определен тип многоцелеви земекопни машини. С това решение забраната на датските органи е приета за обоснована (ОВЕС L 101, стр. 29).

В подкрепа на жалбата жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 5 и член 6, първи параграф, както и членове 7 и 11 от Директива 2006/42/ЕО, посочена по-горе, и точки 1.1.2 и 3.3.4.4 от приложение I към Директивата.

— в това отношение се твърди, че обжалваното решение противоречи на цитираните разпоредби, тъй като не отчита обстоятелството, че всъщност машините на жалбоподателя Multione S630 предвиждат задължително защитно устройство FOPS винаги когато са предназначени за употреба, излагаща оператора на риск от падане на предмети или материали.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение на принципа на равнопоставеност.

— в това отношение се твърди, че приетата от Дания мярка, счтена за обоснована в обжалваното решение, предполага ограничителни мерки единствено по отношение на движението на многофункционалната машина Multione S630, при положение че в Дания се пускат на пазара много други видове многофункционални машини, предназначени за същата употреба като Multione S630, без задължение за FOPS.